

добни на тѣзи съвѣты и поученія трѣба пастыри-тѣ да даватъ не само частно на онѣзи, които дохождатъ при тѣхъ за да ся учатъ, но и на всичко-то си стадо, за това сѫ тѣ длѣжни всякъ Св. Недѣлѣ да четатъ Св. Писаніе на говоримъ языкъ, и да тълкуватъ на народътъ спасителны-тѣ истины Божіи. Още трѣбувава да съвѣтуватъ всички-тѣ, сами да четатъ драгоцѣнно-то Слово Божіе, за да видятъ съсъ свои-тѣ си очи обѣщаніе-то Божие за прощеніе на грѣшици-тѣ.

Още пѣкои казуватъ че, ако ся исповѣдамъ на духовникъ-тѣ, ще ся боимъ повече отъ грѣхъ. Христосъ ны учи да ся боимъ повече отъ оногова, който има силѣ да погуби душъ-тѣ и тѣло-то въ вѣчнѣ мѣкѣ; неже отъ онъя, които нѣматъ никаквѣ власть да погубятъ душъ-тѣ (Мат. 10; 28). Ако нѣкой не ся бои повече отъ Бога неже отъ человѣците, той не е истиненъ Христіанинъ, грѣховетѣ му не сѫ простени, и ако умрѣ ще погинае вѣчно. Който ся исповѣдува на духовникъ-тѣ, клони да става немарливъ за грѣхове-тѣ си, защото ся исповѣдува на редко; но който ся исповѣдува на Бога щомъ съгрѣши, по внимателно изгледува думы-тѣ и помышленія-та си, и слѣдователно усъща повече и повече грѣшность-тѣ си, и съ по голѣмѣ топлотѣ проси прощеніе. Това умножава любовьтѣ му къмъ Бога, както ся казува: Комуто много ся прощава, много люби (Лук. 7; 47). И любовь-та е най силенъ бранителъ срещѫ грѣхъ-тѣ. Споредъ това който ся исповѣдува на Бо-